

I

Adagio

1. Nu kommer Høsten, det visne Blad, det eneste jeg mon kunne, - jeg

afvendt mig i mit sidste Kvad, - det er min dej - lige Tan - ke. 2. a

Jeg som trode min Kjarlighed sig e - sig uret skæde ranke, kun Mindeh giet i
me - deligt! over skinnelyst skat sa vildsvind Byttet kan banke jeg kan og glæmme. Ved

shille Tro, - det er min dej - lige Tan - ke. 3. Avol
og ved det det er min dej - lige Tan - ke ~~de~~ nær alting mistenke, et

Mindeh Blad min hjal er pidsende Blanke. Er det end vint, det gjer og glæd - Potasumbly

dejlige Tan - ke, min dejligste Tan - ke

dejlige Tan - ke, min dejligste Tan - ke

dejlige Tan - ke, min dejligste Tan - ke

Olav Loppus